

Αρείου Πάγου 1574/2009 (Ζ, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Πηγή:

http://www.areiospagos.gr/nomologia/apofaseis_DISPLAY.asp?cd=9OYIV8K7J8UTNAHLGOBBPQUUZPX0SQ&apof=1574_2009

Θέμα

Αιτιολογίας επάρκεια, Ανθρωποκτονία από αμέλεια, Συναυτουργία, Σωματική βλάβη από αμέλεια.

Περίληψη:

Ανθρωποκτονία και σωματική βλάβη από αμέλεια κατά συναυτουργία σε εργαζομένους σε πλοίο κατά τη διάρκεια ναυπηγοεπισκευαστικών εργασιών. Επάρκεια αιτιολογίας για καταδίκη πλοιάρχου. Μειοψηφία ενός Δικαστή για αντίφαση αιτιολογίας λόγω αθώωσης του Χημικού Ναυτιλίας. Απόρριψη αίτησης αναίρεσης (κατά πλειοψηφία) κατά καταδικαστικής απόφασης για έλλειψη αιτιολογίας.

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Γρηγόριο Μάμαλη, Αντιπρόεδρο Αρείου Πάγου, Νικόλαο Ζαΐρη, Νικόλαο Κωνσταντόπουλο, Παναγιώτη Ρουμπή-Εισηγητή και Κωνσταντίνο Φράγκο, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 11 Φεβρουαρίου 2009, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Γεωργίου Παντελή (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και του Γραμματέα Χρήστου Πήτα, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσεύοντος - κατηγορουμένου Χ1, κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Πολυχρόνη Τσιρίδη, περί αναίρεσεως της 280/2008 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Πειραιά. Με συγκατηγορούμενους τους 1. Χ2 και 2. Χ3.

Το Τριμελές Εφετείο Πειραιά, με την ως άνω απόφασή του, διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσειών-κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 16 Μαΐου 2008 αίτησή του, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 1122/2008.

Αφού άκουσε

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσειύοντος, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να γίνει δεκτή η προκείμενη αίτηση αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά τη διάταξη του άρθρου 302 παρ.1 του ΠΚ "όποιος επιφέρει από αμέλεια το θάνατο άλλου, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών" και κατά τη διάταξη του άρθρου 28 του ΠΚ "από αμέλεια πράττει όποιος, από έλλειψη της προσοχής, την οποία όφειλε κατά τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλλει, είτε δεν πρόβλεψε το αξιόποιο αποτέλεσμα, που προκάλεσε η πράξη του, είτε το πρόβλεψε ως δυνατό, πίστεψε όμως ότι δεν θα επερχόταν". Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει, ότι για τη θεμελίωση της αξιόποινης πράξεως της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, απαιτείται η διαπίστωση, αφενός μεν ότι ο δράστης δεν κατέβαλε την απαιτούμενη κατά αντικειμενική κρίση προσοχή, την οποία οφείλει να καταβάλει κάθε μετρίων συνετός και συνειδητός άνθρωπος, κάτω από τις ίδιες πραγματικές καταστάσεις, με βάση τους νομικούς κανόνες, τις συνήθειες που επικρατούν στις συναλλαγές, την κοινή πείρα, τη λογική και τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων και αφετέρου, ότι είχε τη δυνατότητα να προβλέψει και αποφύγει το αξιόποιο αποτέλεσμα, το οποίο πρέπει να τελεί σε αντικειμενικό αιτιώδη σύνδεσμο με την πράξη ή την παράλειψη. Η παράλειψη ως έννοια, ενυπάρχει σε κάθε είδος αμέλειας, εφόσον το ένα σκέλος της ευθύνης συνίσταται σε σύνολο συμπεριφοράς που προηγήθηκε του αποτελέσματος, για τη θεμελίωση της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, ως εγκλήματος που τελείται με παράλειψη, απαιτείται η συνδρομή των όρων 15 του ΠΚ. Κατά τη διάταξη αυτή, όπου ο νόμος για την ύπαρξη αξιόποινης πράξης, απαιτεί να έχει επέλθει ορισμένο αποτέλεσμα, η μη αποτροπή του, τιμωρείται όμως η πρόκλησή του με ενέργεια, αν ο υπαίτιος της παράλειψης είχε ιδιαίτερη (δηλαδή ειδική και όχι γενική) νομική υποχρέωση να παρεμποδίσει την επέλευση του αποτελέσματος. Η ιδιαίτερη αυτή νομική υποχρέωση (προς ενέργεια τείνουσα στην παρεμπόδιση του αποτελέσματος), μπορεί να πηγάζει από ρητή διάταξη νόμου ή από συμπλήρωση νομικών καθηκόντων, που συνδέονται με ορισμένη έννομη σχέση του υποχρέου ή από σύμβαση ή από ορισμένη προηγούμενη συμπεριφορά του, από την οποία δημιουργήθηκε ο κίνδυνος επέλευσης του εγκληματικού αποτελέσματος. Όταν δε το εξ αμελείας έγκλημα είναι απότοκο συνδρομής αμελείας πολλών προσώπων, το καθένα από αυτά κρίνεται και ευθύνεται αυτοτελώς και ανεξαρτήτως των άλλων, κατά το λόγο της αμέλειας που επιδείχθηκε από αυτό και εφόσον πάντως το επελθόν αποτέλεσμα τελεί σε αιτιώδη σύνδεσμο προς αυτήν. Οι αυτές ως άνω προϋποθέσεις απαιτούνται και για την στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της σωματικής βλάβης από αμέλεια (άρθρο 314 παρ.1 ΠΚ). Περαιτέρω από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 28, 264, 265 και 265 και 266 παρ.1 του ΠΚ συνάγεται ότι για τη θεμελίωση του εγκλήματος του εμπρησμού από αμέλεια απαιτείται η διαπίστωση μεν ότι αν δεν καταβλήθηκε από το δράστη η προσοχή που απαιτείται κατ'αντικειμενική κρίση, την οποία κάθε μετρίων συνετός και ευσυνειδητός άνθρωπος οφείλει κάτω από τις ίδιες πραγματικές περιστάσεις να καταβάλει με βάση τους νομικούς κανόνες, τις κρατούσες στις συναλλαγές συνήθειες, την κοινή πείρα και λογική κατά τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων και αφετέρου ότι μπορούσε αυτός από τις προσωπικές περιστάσεις και ικανότητες του να προβλέψει και να αποφύγει το αξιόποιο

αποτέλεσμα, είτε το πρόβλημα ως δυνατό, πίστεψε όμως ότι δεν θα επερχόταν, το αξιόποιο δε αυτό αποτέλεσμα πρέπει να τελεί σε αιτιώδη σύνδεσμο με την πράξη ή παράλειψη του δράστη.

Εξάλλου, η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη από τα άρθρα 93 παρ.3 του Συντάγματος και 139 ΚΠΔ ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ.Δ' του ίδιου Κώδικα λόγο αναιρέσεως, όταν αναφέρονται σ'αυτή με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του Δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι νομικές σκέψεις υπαγωγής των περιστατικών αυτών στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφαρμόστηκε. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό που αποτελούν ενιαίο σύνολο και σε σχέση με τα αποδεικτικά μέσα πρέπει να προκύπτει με βεβαιότητα ότι έχουν λάβει υπόψη όλα στο σύνολό τους και όχι ορισμένα μόνο από αυτά. Για την βεβαιότητα δε αυτή αρκεί να μνημονεύονται όλα, έστω κατά το είδος τους (μάρτυρες, έγγραφα κλπ), χωρίς ανάγκη ειδικότερης αναφοράς τους και μνείας του τι προέκυψε από καθένα ενώ το γεγονός ότι εξαίρονται ορισμένα αποδεικτικά μέσα δεν υποδηλώνει ότι δεν λήφθηκαν υπόψη τα άλλα. Δεν αποτελούν όμως λόγους αναιρέσεως η εσφαλμένη εκτίμηση εγγράφων, η εσφαλμένη αξιολόγηση των καταθέσεων, η παράλειψη αναφοράς και αξιολογήσεως κάθε αποδεικτικού στοιχείου χωριστά και η παράλειψη της μεταξύ τους αξιολογικής συσχέτισεως των αποδεικτικών στοιχείων, καθόσον στις περιπτώσεις αυτές πλήττεται η αναιρετικώς ανέλεγκτη κρίση του Δικαστηρίου της ουσίας.

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από το σκεπτικό σε συνδυασμό με το διατακτικό της προσβαλλόμενης υπ'αριθμ. 280/2008 απόφασής του, τα οποία ως ενιαίο σύνολο παραδεκτώς αλληλοσυμπληρώνονται το Τριμελές Εφετείο Πειραιώς δέχθηκε, κατά την ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του, μετά από εκτίμηση και αξιολόγηση των κατ'είδος αναφερομένων στην ίδια απόφαση αποδεικτικών μέσων, ότι αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά, όσο αφορά το καταδικαστικό μέρος της απόφασης που αναφέρεται και στον αναιρεσιόοντα κατηγορούμενο: "Στις 13-10-2001, προσέδεσε στην ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη ... το δεξαμενόπλοιο "S...", σημαίας των νήσων ..., νηολογίου ... υπ'αριθμ. ..., ολικής χωρητικότητας 113.838 κόρων και συνολικού μήκους 317 μέτρων, πλοιοκτησίας της Minot Navigation S.A. με πλοίαρχο τον 8ο των εκκαλούντων κατ/νων Χ1. Το πλοίο το διαχειριζόταν, έχοντας αναλάβει όλες τις υποχρεώσεις που σχετίζονται με τη συντήρηση, επάνδρωση και τεχνική επίβλεψή του, δυνάμει της από 1-10-20 . συμβάσεως διαχειρίσεως, η εδρεύουσα στον ... εταιρία με την επωνυμία Aegean Oceanic S.A., η οποία έχει εγκατασταθεί νομίμως στην Ελλάδα, κατόπιν της υπ'αριθμ. 1241325/30/20436/4-7-1995

κοινής απόφασης των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας (ΦΕΚ 178/ΤΑΠΣ/14-7-1995), εκπροσωπούμενη από τον 5ο των κατ/νων ΑΑ. Στο πλοίο επρόκειτο να γίνουν εργασίες επισκευών και συντήρησης, ενόψει της διενέργειας σ'αυτό, από τον νηογνώμονα DET NORSKE VERITAS, ελέγχων της πενταετούς επιθεώρησης, την επίβλεψη δε των επισκευαστικών εργασιών η διαχειρίστρια εταιρία είχε αναθέσει στους 6ο και 7ο των κατ/νων ΒΒ και ΓΓ αντιστοίχως, από τους οποίους ο μιν πρώτος ήταν τεχνικός διευθυντής της, ο δε δεύτερος αρχιμηχανικός της, τις δε ελασματοουργικές εργασίες ανέλαβε να εκτελέσει, κατόπιν συμβάσεως, η εταιρία "Good Work-ΔΔ- Χ3 Ο.Ε.", της οποίας ο μιν 4ος των κατ/νων ΔΔ ήταν νόμιμος εκπρόσωπος, ο δε 3ος αυτών Χ3 επιφορτίσθηκε με την ευθύνη της εκτέλεσης των ελασματοουργικών εργασιών. Η εν λόγω εργολήπτρια εταιρία (Good Work) για το συγκεκριμένο έργο καθήκοντα μιν τεχνικού ασφαλείας ανέθεσε στον 2ο των κατ/νων Χ2, την έκδοση δε πιστοποιητικών απαλλαγής από επικίνδυνα αέρια (gas free) ανέθεσε στον 1ο των κατ/νων ΕΕ, Χημικό Ναυτιλίας. Μεταξύ των επισκευαστικών εργασιών που είχαν προγραμματισθεί ήταν και η τοποθέτηση επιθεμάτων στα ενισχυτικά των δαπέδων των υπ'αριθμούς 2 και 4 δεξαμενών φορτίου του πλοίου, οι οποίες, όπως και οι υπόλοιπες δεξαμενές του, στη διάρκεια του πλου του πλοίου προς τον ... και πριν τον κατάπλου του στη ..., είχαν πλυθεί από το πλήρωμα με εκτόξευση ύδατος. Μετά την πρόσδεση του πλοίου, ο 1ος κατηγορούμενος ΕΕ επισκέφθηκε το πλοίο και αφού διαπίστωσε, μετά από σχετικούς ελέγχους και μετρήσεις, ότι οι τιμές των αερίων ήταν μέσα στα επιτρεπόμενα όρια, εξέδωσε το υπ'αριθμ. ... πιστοποιητικό απαλλαγής ευφλέκτων αερίων, στο οποίο οι υπ'αριθμούς 2, 3 και 4 κεντρικές δεξαμενές φορτίου του πλοίου χαρακτηρίζονται ως χώροι ασφαλείς για ανθρώπους και για την εκτέλεση θερμών εργασιών (χρήση φλόγας). Με βάση το πιστοποιητικό αυτό, ο υπεύθυνος του συνεργείου Χ3 (3ος κατ/νος) συνέταξε και κατέθεσε στην αρμόδια Υπηρεσία του Κεντρικού Λιμεναρχείου Πειραιώς την από 15-10-2001 υπεύθυνη δήλωσή του, με την οποία βεβαίωνε 1) ότι, σε κάθε ομάδα εργασίας θα διατίθεντο δύο φορητοί πυροσβεστήρες, καθώς και μάνικα νερού (λάστιχο) συνδεδεμένα με το δίκτυο πυρκαγιάς και 2) ότι, σε όλη τη διάρκεια των επισκευαστικών εργασιών, σε κάθε χώρο όπου θα εκτελούνταν εργασίες, θα υπήρχε ένα άτομο-πυροσβέστης, κάτοχος του πτυχίου της Σχολής Σωστικών Πυροσβεστικών Μέσων Ασπροπύργου. Στηριζόμενη στα προαναφερθέντα έγγραφα, η αρμόδια Λιμενική Αρχή χορήγησε αυθημερόν, μετά από σχετική αίτηση του Πλοιάρχου του πλοίου (8ου κατ/νου), την υπ'αριθμ. ... άδεια μικροεπισκευών με χρήση φλόγας, με αποτέλεσμα να αρχίσουν αμέσως οι εργασίες από τα συνεργεία της εργολήπτριας εταιρίας "Good Work". Καθημερινά δε, πριν από την έναρξη των εργασιών, ο 1ος κατ/νος, μετά από νέο έλεγχο και μετρήσεις εξέδιδε νέο πιστοποιητικό απαλλαγής από εύφλεκτα αέρια (gas free), με αποτέλεσμα να ανανεώνεται από τη Λιμενική Αρχή η αρχικώς εκδοθείσας για την εκτέλεση των εργασιών άδεια. Έτσι, μέχρι τις 20-10-2001, εκδόθηκαν, με το ίδιο ως άνω περιεχόμενο, τα πιστοποιητικά υπ'αριθμούς α) ..., β), γ) ..., δ) ..., ε) ... και στ) ..., ισχύος μέχρι την 24η ώρα της 20ης-10-2001. Οι ελασματοουργικές εργασίες άρχισαν στις κεντρικές

δεξαμενές φορτίου υπ'αριθμούς 2 και 3, στις 15-10-2001, αλλά, ύστερα από υποδείξεις των εργαζομένων, οι 2ος και 3ος των κατ/νων (X2 και X3 αντιστοίχως) έκριναν ότι η υπ'αριθμ. 2 δεξαμενή, παρά την προηγηθείσα-όπως ήδη αναφέρθηκε- έκπλυσή της, δεν είχε καθαρισθεί επαρκώς, με αποτέλεσμα ο πλοίαρχος X1 (8ος κατ/νος) να δώσει εντολή στους άνδρες του πληρώματος να καθαρίσουν τα υπολείμματα πετρελαίου που είχαν απομείνει σ'αυτήν, με ξύστρες, όπως και πράγματι έγινε. Στις 18-10-2001, άρχισαν οι ελασματοουργικές εργασίες και στην εκ των κεντρικών δεξαμενών φορτίου υπ'αριθμ. 4 δεξαμενή, χωρίς, όμως, να προηγηθεί καθαρισμός με ξύστρες των τυχόν υπαρχόντων και σ'αυτήν υπολειμμάτων πετρελαίου, όπως είχε γίνει στη δεξαμενή υπ'αριθμ. 2. Στην υπ'αριθμ. 4 δεξαμενή φορτίου κατέβηκε για να εργασθεί συνεργείο της εργολήπτριας εταιρίας, αποτελούμενο από τους 1) ΣΤ, βοηθό σωληνουργού, 2) ΖΖ, ελασματοουργό, 3) ΗΗ, επίσης ελασματοουργό, 4) ΘΘ, βοηθό ελασματοουργού και 5) ΚΚ, βοηθό σωληνουργού. Για την ασφαλή εκτέλεση των εργασιών που θα εκτελούνταν εκεί, ο τεχνικός ασφαλείας X2 (2ος κατ/νος) υπέδειξε στον υπεύθυνο της εργολήπτριας εταιρίας X3 (3ο κατ/νο) και στον πλοίαρχο X1 (8ο κατ/νο) να υπάρχει μάνικα επιτόπου καθώς και, ανά πόστα, πυροσβεστήρας και μπουγέλα (κάδος) με νερό. Η δεξαμενή υπ'αριθμ. 4 είχε μήκος 59,30 μέτρων, πλάτος 16,63 μέτρων και ύψος 28,59 μέτρων, συνολικό δε όγκο 28.143,49 κυβ. μέτρων. Στο μέσον της, χωριζόταν εγκαρσίως με μια στεγανή, διάτρητη φρακτή ύψους 19 μέτρων από τον πυθμένα, καθένα δε από τα δύο μη στεγανά τμήματα, που σχηματίζονταν, είχε πέντε εγκάρσιους ενισχυμένους νομείς, ύψους 4 μέτρων, περίπου, οι οποίοι, σε όλο το μήκος του, απείχαν μεταξύ τους ίσο διάστημα. Ακόμα, σε όλο το εκ 59,30 μέτρων μήκος της δεξαμενής, αριστερά και δεξιά της διαμήκους κεντρικής γραμμής στον πυθμένα, υπήρχαν από επτά διαμήκη ενισχυτικά, τα οποία είχαν μορφή "Τ", με διαστάσεις, το μεν κατακόρυφο τμήμα τους 724 mm ύψος και 15 mm πάχος, το δε οριζόντιο (flat bar) 230 mm πλάτος και 28 mm πάχος, επάνω δε από τη δεξαμενή, στο κύριο κατάστρωμα του πλοίου, υπήρχαν 20 κυκλικά ανοίγματα αερισμού (μάτια) και η κάθοδος στο εσωτερικό της γινόταν από κλίμακα (σκάλα) καθόδου ελικοειδή, με αρκετά πλατύσκαλα, ευρισκόμενη στην πρυμναία δεξιά πλευρά της, ενώ υπήρχε και (άλλη) κατακόρυφη μορφής κλίμακα στην πρωραία αριστερή πλευρά της δεξαμενής. Στις μεταλλικές επιφάνειες της δεξαμενής, και κυρίως στα χαμηλά της μέρη, είχαν παραμείνει προσκολλημένα κατάλοιπα αργού πετρελαίου, και ειδικότερα βαρεία υπολείμματα αργού πετρελαίου, αναμειγμένα με χρώμα, σκουριά ή με άλλα στερεά κατάλοιπα, που είχαν επικαθήσει στην επιφάνεια μεταλλικών τμημάτων της δεξαμενής, βρισκόνταν δε σε στερεά ή ημιστερεά κατάσταση στα διαμήκη ενισχυτικά και, στην κάτω πλευρά των flat bar, με πάχος κυμαινόμενο από ένα μέχρι έξι εκατοστά του μέτρου. Λόγω της περιεκτικότητάς τους, τα κατάλοιπα αυτά ήταν δυνατόν, υπό συνθήκες υψηλής θερμοκρασίας, να εκλύσουν εύφλεκτα αέρια, δημιουργώντας έτσι ατμόσφαιρα πρόσφορη για έκρηξη ή εκδήλωση πυρκαγιάς στη δεξαμενή, ενώ μπορούσαν επίσης να καούν υπό την επίδραση παρατεταμένης φλόγας, ελευθερώνοντας υψηλά ποσά θερμότητας, συνεπεία της μεγάλης θερμογόνου δύναμης τους. Στις 19-10-2001, μετέβησαν

στο πλοίο τα τρία μέλη της Μικτής Επιτροπής Επιθεωρήσεως Εργασίας- ας σημειωθεί ότι και αυτοί είχαν την ιδιότητα του κατ/νου στην προκειμένη υπόθεση και κηρύχθηκαν αθώοι με την εκκαλούμενη απόφαση του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου- και, στα πλαίσια των καθηκόντων τους, προέβησαν σε έλεγχο του μηχανοστασίου, του καταστρώματος και των εκ των κεντρικών δεξαμενών υπ'αριθμούς 2 και 3, στις οποίες βρίσκονταν περισσότεροι εργαζόμενοι, ενώ δεν κατέβηκαν στη δεξαμενή υπ'αριθμ. 4, διότι από το ύψος του καταστρώματος σχημάτισαν μίαν εικόνα της διάταξης των συνεργείων που εργάζονταν στο εσωτερικό της, με αποτέλεσμα, σε συνδυασμό και με το περιεχόμενο του πιστοποιητικού απαλλαγής ευφλέκτων αερίων (gas free) εκείνης της ημέρας, να τους δημιουργηθεί η βεβαιότητα ότι όλα έβαιναν καλώς και ότι είχαν ληφθεί όλα τα επιτασσόμενα από το νόμο μέτρα ασφαλείας. Στις 20-10-2001, στην εν λόγω υπ'αριθμ. 4 δεξαμενή εξακολουθούσαν να εργάζονται οι προαναφερθέντες πέντε ελασματοουργοί-σωληνουργοί, τοποθετώντας μεταλλικά επιθέματα (τεμάχια λαμαρίνας) στα διαμήκη ενισχυτικά, από τις 8 η ώρα το πρωί, σε δύο ομάδες (πόστες), τριών ατόμων η μία και δύο ατόμων η άλλη, από τις οποίες (ομάδες) η μεν πρώτη εργαζόταν μεταξύ των νομέων 58-59 της πρυμναίας περιοχής, η δε δεύτερη μεταξύ των νομέων 63-64 στο πρωραίο τμήμα του πρυμναίου ημίσεος της δεξαμενής. Στις 11.35 η ώρα, μετά από τρίωρη περίπου εργασία συγκόλλησης (πονταρίσματος), εκδηλώθηκε αιφνιδίως στο εσωτερικό της δεξαμενής μία μικρή εστία φωτιάς, εξαιτίας της παρατεταμένης επίδρασης της χρησιμοποιούμενης για τα "πονταρίσματα" (συγκολλήσεις) φλόγας επί των καταλοίπων αργού πετρελαίου, που υπήρχαν, όπως ήδη ελέγχθη, στις οριζόντιες και κάθετες επιφάνειες των διαμήκων ενισχυτικών. Αν και η εστία της φωτιάς, όπως προαναφέρθηκε, ήταν σχετικά μικρή, οι εργαζόμενοι στο εσωτερικό της δεξαμενής δεν μπόρεσαν να την κατασβέσουν, διότι δεν τους είχαν διατεθεί επαρκή πυροσβεστικά μέσα, αφού μέσα στη δεξαμενή υπήρχαν μόνο ένας κάδος νερού (μπουγέλο), και μάλιστα σε απόσταση 30 περίπου μέτρων από το σημείο όπου εκδηλώθηκε η φωτιά, και ένας πυροσβεστήρας στο πρωραίο ήμισυ της δεξαμενής, στην άλλη πλευρά της φρακτής, ενώ μάνικες νερού συνδεδεμένες με το δίκτυο πυρκαγιάς του πλοίου υπήρχαν μεν, αλλά στο κατάστρωμα του πλοίου και όχι δίπλα στις θέσεις εργασίας όπως έπρεπε, ώστε να είναι δυνατή η χρησιμοποίησή τους. Πέραν, όμως της ανεπάρκειας των πυροσβεστικών μέσων, το ότι η αρχική μικρή εστία της φωτιάς δεν αντιμετωπίστηκε αμέσως, οφείλεται και στο γεγονός ότι, για μερικά λεπτά μετά την ανάφλεξη, κανένας από το κατάστρωμα δεν αντελήφθη ότι είχε εκδηλωθεί φωτιά στο εσωτερικό της δεξαμενής, ώστε να γίνει άμεση διακοπή της παροχής των αερίων (οξυγόνου και προπανίου), με τα οποία γίνονταν οι συγκολλήσεις (πονταρίσματα) και να χρησιμοποιηθούν, έστω και από ψηλά οι μάνικες νερού. Έτσι, η φωτιά εξαπλώθηκε τοπικά, δυνάμωσε από την έκλυση θερμότητας προερχόμενης από την καύση των υψηλών θερμογόνων καταλοίπων αργού πετρελαίου και επεκτάθηκε προς το πρυμναίο τμήμα της δεξαμενής καίγοντας και τους ελαστικούς σωλήνες παροχής προπανίου και οξυγόνου και ενισχυόμενη συνεχώς. Οι εργαζόμενοι στο εσωτερικό της δεξαμενής είχαν πλέον αντιληφθεί τον κίνδυνο και κατευθύνθηκαν προς την πρυμναία

κλίμακα της δεξαμενής για να ανέλθουν στο κατάστρωμα, ειδικότερα δε ο αρχιμηχανικός της διαχειρίστριας εταιρίας "Aegean Oceanic S.A." ΓΓ (7ος κατ/νος), ο οποίος επίσης βρισκόταν μέσα στη δεξαμενή υπ'αριθμ. 4 επί της φρακτής, κατευθύνθηκε στην πλησιέστερη προς τη θέση όπου βρισκόταν κατακόρυφη κλίμακα η οποία οδηγούσε σε ανθρωποθυρίδα. Στο μεταξύ, μέσα στη δεξαμενή δημιουργήθηκε ατμόσφαιρα καυσαερίων ατελούς καύσεως ή και άκαυστου προπανίου, που, ακολούθως, διενεργήθηκε και εξελίχθηκε, σε ταχεία κατάκαυση, στη διάρκεια της οποίας, συσσωρεύθηκε μεγάλη ποσότητα θερμών αερίων, που εκτονώθηκε βίαια και προκάλεσε κύμα θερμών αερίων υψηλής πίεσης και ταχύτητας. Το φαινόμενο συνοδεύτηκε από ήχο ελαφρώς συριστικό και η επελευθερωθείσα τελική κατάκαυση είχε έναν τόνο συριγμού και "πουφ", είχε δε ως συνέπεια, εξαιτίας του κύματος των θερμών και υπό πίεση αερίων, ο μεν ΓΓ (7ος κατ/νος), ο οποίος ήδη πλησίαζε στην κορυφή της σκάλας που οδηγούσε στο κατάστρωμα, να ωθηθεί προς τα επάνω και να υποστεί εγκαύματα συνολικής εκτάσεως 30% στο πρόσωπο, στον τράχηλο, στα άνω άκρα και στις κνήμες, οι δε λοιποί πέντε εργαζόμενοι (ΣΤ, ΖΖ, ΗΗ, ΘΘ και ΚΚ), οι οποίοι βρίσκονταν σε διάφορα σημεία της πρυμναίας σκάλας και προσπαθούσαν να εξέλθουν της δεξαμενής, να δεχθούν για περισσότερο χρόνο την επίδραση του θερμικού κύματος και να υποστούν εκτεταμένα εγκαύματα, συνεπεία των οποίων υπέκυψαν. Κινητοποιήθηκε ακολούθως το πλήρωμα και οι λοιποί εργαζόμενοι και άρχισαν να ρίχνουν νερό για να σβήσουν τη φωτιά, αλλά ήδη ήταν αργά για τους πέντε εργαζόμενους, οι οποίοι είχαν χάσει τη ζωή τους. Το περιστατικό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως τυχαίο, όπως ισχυρίζονται οι κατ/νοι, αρνούμενοι οποιαδήποτε υπαιτιότητά τους, αφού αποδείχθηκε ότι ύπαρξη πετρελαιοειδών καταλοίπων σε μέρη όπου εκτελούνται θερμές εργασίες μπορεί να προκαλέσει, όταν η χρησιμοποιούμενη φλόγα έρχεται σε επαφή με αυτά, μικρές εστίες φωτιάς, κι αυτός ήταν άλλωστε ο λόγος, για τον οποίον, όπως προαναφέρθηκε, καθαρίστηκε περισσότερο προσεχτικά, με εντολή του πλοίαρχου του πλοίου, (8ου κατ/νου) η υπ'αριθμ. 2 κυρία δεξαμενή φορτίου αυτού, πράγμα που, άλλωστε, προβλέπεται και από τα άρθρα 14,1 5 και 22 του Π. Δ/τος 70/1990. Αλλά ούτε και το ότι η εκδήλωση φωτιάς ήταν αποτέλεσμα διαρροής προπανίου δεν μπορεί να γίνει δεκτό, δεδομένου ότι αποδείχθηκε ότι, λόγω της οσμής του προπανίου, η διαρροή του θα γινόταν αμέσως αντιληπτή από τους εργαζόμενους, οι οποίοι θα διέκοπταν την παροχή του, πράγμα που δεν συνέβη. Εξ άλλου, σε μία τέτοια περίπτωση, η εικόνα της φωτιάς δεν θα ήταν αυτή του "κρεβατιού", αλλά οι φλόγες θα ήταν διάσπαρτες στον αέρα και μη σταθερές και δεν θα μπορούσαν να προκαλέσουν την ανάφλεξη των καταλοίπων, ούτε και θα ακουγόταν "συριγμός", ο οποίος γίνεται αντιληπτός όταν καίγονται τέτοια κατάλοιπα. Ακόμα, το περιστατικό δεν μπορεί να αποδοθεί σε επαφή του εργαλείου ηλεκτροσυγκόλλησης (τσιμπιδας) με κάποια μεταλλική επιφάνεια, διότι στα υπολείμματα των καμένων καλωδίων των εργαλείων ηλεκτροσυγκόλλησης και στις διάφορες μεταλλικές επιφάνειες, που εξετάστηκαν αρμοδίως, δεν εντοπίστηκαν τήξεις οφειλόμενες σε τέτοιου είδους επαφή. Με βάση τα προεκτεθέντα αποδείχθηκε ότι, το συμβάν οφείλεται στον μη επαρκή καθαρισμό της

δεξαμενής υπ'αριθμ. 4 του πλοίου από τα κατάλοιπα του αργού πετρελαίου στις περιοχές όπου εκτελούνται θερμές εργασίες, σε συνδυασμό με την ανεπάρκεια των μέτρων πυρασφάλειας, σύμφωνα με όσα ανωτέρω αναπτύχθηκαν. Το επελθόν δε αποτέλεσμα, δηλ. ο θάνατος των πέντε εργατών και ο τραυματισμός του αρχιμηχανικού της διαχειρίστριας εταιρίας ΓΓ, καθώς και η πρόκληση της πυρκαγιάς και η παραβίαση των διατάξεων του Π.Δ/τος 70/1990 "περί υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων σε ναυπηγοεπισκευαστικές ζώνες", αποδέχθηκε, κατά την κρίση του δικαστηρίου τούτου, ότι οφείλεται στην εμπειρέχουσα ενσυνείδητη αμέλεια συγκλίνουσα συμπεριφορά των 2ου, 3ου και 8ου των εκκαλούντων κατηγορουμένων, συνιστάμενη στο ότι, από έλλειψη της προσοχής που όφειλαν κατά τις περιστάσεις και μπορούσαν να καταβάλουν, προέβλεψαν μεν ως δυνατόν το αξιόποινο ως άνω αποτέλεσμα που προκάλεσαν οι παραλήψεις και οι πράξεις τους, πίστεψαν όμως ότι δεν θα επερχόταν. Ειδικότερα: Ο 8ος κατηγορούμενος Χ1, πλοίαρχος του πλοίου, ευθύνεται διότι, ενώ ήταν υπεύθυνος, ως εκ της ιδιότητάς του, για την ασφάλεια των επιβαινόντων-συμπεριλαμβανομένων και των εργαζομένων σ'αυτό- δεν μερίμνησε για τον επιμελή και επαρκή καθαρισμό της δεξαμενής υπ'αριθμ. 4 και επέτρεψε να εκτελεστούν οι εργασίες φλόγας χωρίς να έχουν ξυσθεί επαρκώς τα κατάλοιπα αργού πετρελαίου και ακολούθως να έχουν (άρθρα 5 και 20 του Π. Δ/τος 70/1990 πρβλ Εφ.Πειρ. 1442/1998 ΠΧ 1999, 161) ...

Συνεπώς, απορριπτομένων των συνιστώντων άρνηση της κατηγορίας αυτοτελών ισχυρισμών των 2ου και 8ου των κατηγορουμένων, οι μεν εκ των κατηγορουμένων Χ2, Χ3 και Χ1 (2ος, 3ος και 8ος αντιστοίχως) πρέπει να κηρυχθούν ένοχοι: α) ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή-5 πράξεις, β) σωματικής βλάβης από αμέλεια, γ) εμπρησμού από αμέλεια από τον οποίο μπορούσε να προκύψει κίνδυνος για ανθρώπους και δ) παραβάσεις του Π.Δ/τος 70/1990, σε συνδ. με άρθρο 1 α του ν. 2294/1994, αναγνωριζομένης σ'αυτούς της ελαφρυντικής περιστάσεως του άρθρου 84 παρ.2 περ.α' ΠΚ, ήτοι ότι μέχρι την τέλεση των πράξεων τους, έζησαν βίο έντιμο ...".

Με βάση τις παραδοχές αυτές το πιο πάνω Δικαστήριο έκρινε ένοχο τον αναιρεσειόντα-κατηγορούμενο για τις πράξεις: α) της ανθρωποκτονίας από αμέλεια (ενσυνείδητης) κατά συρροή, β) του εμπρησμού από αμέλεια, γ) της παράβασης του Π.Δ/τος 70/1990 και δ) της σωματικής βλάβης από αμέλεια και του επέβαλε συνολική ποινή φυλάκισης είκοσι οκτώ (28) μηνών, την εκτέλεση της οποίας ανέστειλε για τρία έτη.

Με βάση τις παραπάνω παραδοχές το Δικαστήριο της ουσίας διέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφαση του την απαιτούμενη από τις αναφερόμενες διατάξεις του Συντάγματος και του ΚΠοινΔ ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, αφού εκθέτει σ' αυτή με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία αποδείχθηκαν από την ακροαματική διαδικασία και συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση των

άνω εγκλημάτων, για τα οποία καταδικάστηκε ο αναιρεσείων, τις αποδείξεις από τις οποίες συνήγαγε τα περιστατικά αυτά και τους συλλογισμούς, με βάση τους οποίους έκανε την υπαγωγή τους στις ουσιαστικές ποινικές διατάξεις των άρθρων 26 παρ.1 α, 27 παρ.1, 28, 84 παρ.2 περ.α', 94 παρ.1 και 2, 98, 266 παρ.1, 302 παρ.1, 314 παρ.1α και 315 παρ.1 β ΠΚ, 1 έως 9, 11 έως 15, 18, 20,21 και 22 του Π.Δ/τος 70/1990, σε συνδυασμό με το άρθρο 25 παρ.1 α του ν. 2294/1994, τις οποίες ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε, χωρίς να τις παραβιάσει ούτε ευθέως, ούτε εκ πλαγίου, και χωρίς να στερήσει έτσι την απόφαση από νόμιμη βάση. Ειδικότερα, αναφέρονται στην αιτιολογία τα αποδεικτικά μέσα κατά το είδος τους (μάρτυρες, έγγραφα και απολογίες των παρόντων κατηγορουμένων), από τα οποία το Δικαστήριο συνήγαγε τα περιστατικά που εκτέθηκαν και οδηγήθηκε στην καταδικαστική του κρίση, ενώ δεν υπήρχε, κατά νόμο, ανάγκη να τα παραθέσει αναλυτικά και να εκθέσει τι προκύπτει χωριστά από το καθένα από αυτά. Ειδικότερα το ως άνω δικαστήριο της ουσίας, αναφορικά με τον αναιρεσείοντα, με πληρότητα, σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις, εξέθεσε στο σκεπτικό της προσβαλλόμενης απόφασής του, τα συγκροτούντα την αμελή συμπεριφορά του (αναιρεσείοντος) πραγματικά περιστατικά και προσδιόρισε σαφώς τη μορφή της ενσυνείδητης αμέλειάς του, αλλά και τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες αυτός ενήργησε και δέχθηκε ότι από έλλειψη της προσοχής που αυτός όφειλε από τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει πρόβλεψε το αξιόποιο αποτέλεσμα ως δυνατό, πίστεψε όμως ότι δεν επερχόταν, με αποτέλεσμα να επιφέρει εκτός από τον εμπρησμό τμημάτων του ως άνω πλοίου, και το θάνατο των εργαζομένων στη δεξαμενή 4 του ως άνω πλοίου ΘΘ, ΚΚ, ΣΤ, ΖΖ και ΗΗ και τον τραυματισμό του ΓΓ. Ακόμη, το ίδιο ως άνω Δικαστήριο επαρκώς αιτιολογεί τον υφιστάμενο μεταξύ της επιδιεχθείσας από τον αναιρεσείοντα αμελούς συμπεριφοράς και του επελθόντος αποτελέσματος σε έξι (6) ανθρώπους αιτιώδη σύνδεσμο που αξιώνεται για την κατάφαση της αντικειμενικής υποστάσεως των εγκλημάτων της ανθρωποκτονίας κατά συρροή και σωματικής βλάβης από αμέλεια, ο οποίος δεν διακόπηκε λόγω της παρεμβληθείσης συμπεριφοράς των συγκατηγορουμένων του Χ2 και Χ3 (τεχνικού ασφαλείας και εργολάβου που εκτελούσε τις θερμές ναυπηγοεπισκευαστικές εργασίες στη δεξαμενή 4 αντίστοιχα), η οποία δεν αποκλείει την ευθύνη του αναιρεσείοντος, με την ιδιότητά του ως πλοιάρχου του πλοίου "S..." στο οποίο διενεργούνται οι θερμές ναυπηγοεπισκευαστικές εργασίες από τους επιβαίνοντες και εργαζομένους στο πλοίο αυτό μεταξύ των οποίων οι ως άνω έξι παθόντες (όπως δεν αποκλείει και την αμελή συμπεριφορά των άλλων δύο καταδικασθέντων συγκατηγορουμένων του Χ2 και Χ3), αυτοτελώς κρινόμενη συγκροτεί την αντικειμενική υπόσταση των ανωτέρω εγκλημάτων της ανθρωποκτονίας και σωματικής βλάβης από αμέλεια (ως και του εγκλήματος του εμπρησμού από αμέλεια για το οποίο επίσης καταδικάστηκε ο αναιρεσείων). Η τιοιαύτη αιτιολογία για την αμελή συμπεριφορά του αναιρεσείοντος (ως και των άλλων δύο καταδικασθέντων) συγκατηγορουμένων του με άλλα περιστατικά για την ενσυνείδητη αμέλειά τους), δεν είναι αντίθετη με την αιτιολογία για τη συμπεριφορά που επέδειξε ο ΕΕ Χημικός ναυτιλίας εκδίδοντας το σχετικό πιστοποιητικό

απαλλαγής από επικίνδυνα αέρια (gas free) σε σχέση με την αριθμ. 4 δεξαμενή του ως άνω πλοίου, προκειμένου να εκτελεσθούν εντός αυτής θερμές ναυπηγοεπισκευαστικές εργασίες από ειδικούς ελασματοουργούς, χωρίς να προηγηθεί ολοσχερής καθαρισμός του χώρου εργασίας, όπως αποδείχθηκε από την εξέλιξη των γεγονότων (εκδήλωση πυρκαϊάς και θανάσιμος και μη τραυματισμός των εργαζομένων), με την επισήμανση ότι η απαλλαγή του ως άνω χημικού ναυτιλίας για την έκδοση ψευδών πιστοποιητικών (με την πρόσκαιρη και ολιγόλεπτη κάθοδο του στο πυθμένα της δεξαμενής 4 του ως άνω πλοίου, τη λήψη δειγμάτων των καταλοίπων και την εξέταση τους στο εργαστήριο, όπου διαπίστωνε ότι δεν ήταν εύφλεκτα) δεν αίρει αυτοδίκαια και την υπαιτιότητα (αμελή συμπεριφορά) του αναιρεσεύοντος (ως και των άλλων δύο καταδικασθέντων συγκατηγορουμένων του), αφού αυτή συγκροτείται εκτός της παράλειψής του για ολοσχερή καθαρισμό του χώρου εργασίας στη δεξαμενή 4 του ως άνω πλοίου, και από άλλες ενέργειες και παραλείψεις του κατά την εκδήλωση της πυρκαϊάς, τόσο κατά την έναρξη της όσο και κατά την επέκταση αυτής, για τις οποίες δεν συνευθυνόταν και ο χημικός ναυτιλίας ΕΕ. Δηλονότι η αιτιολογία της απαλλαγής του ΕΕ δεν καλύπτει και την αμελή συμπεριφορά του αναιρεσεύοντος, ούτε είναι αντιφατική προς αυτήν που αναφέρεται για την καταδίκη του τελευταίου, αφού η αμελής συμπεριφορά αυτού περιλαμβάνει πλείονα περιστατικά εκείνων που αποτελούσαν τη συμπεριφορά του ΕΕ όπως έχει προαναφερθεί και διαλαμβάνεται στο σκεπτικό της προσβαλλόμενης απόφασης, με την επισήμανση ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της έκδοσης ψευδών πιστοποιητικών που φερόταν ότι τέλεσε ο ως άνω χημικός ναυτιλίας απαιτείτο και το υποκειμενικό στοιχείο του δόλου (άρθρο 221 παρ1 του ΠΚ). Κατ'ακολουθίαν όλων των ανωτέρω, ο από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Δ' του ΚΠΔ προβαλλόμενος λόγος αναιρέσεως της ένδικης αίτησης, με τον οποίο πλήττεται η προσβαλλόμενη απόφαση για έλλειψη της επιβαλλόμενης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, είναι κατά την πλειοψηφούσα γνώμη αβάσιμος και ως τέτοιος πρέπει να απορριφθεί.

Κατά τη γνώμη, όμως, του μέλους του δικαστηρίου τούτου, Αρεοπαγίτη Νικολάου Ζαΐρη, ο προβαλλόμενος από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Δ του Κ.Π.Δ., λόγος αναιρέσεως, με τον οποίο πλήττεται η προσβαλλόμενη απόφαση, για έλλειψη της απαιτούμενης από τα άρθρα 93 του Συντάγματος και 139 του Κ.Π.Δ, πρέπει να γίνει δεκτός και ως ουσία βάσιμος. Τούτο, γιατί υφίσταται αντίφαση μεταξύ των παραδοχών της αποφάσεως, σε σχέση με την αμέλεια που αποδίδεται στον αναιρεσεύοντα. Πράγματι, κατά την οικεία παραδοχή της αποφάσεως, ο αναιρεσεύων καταδικάστηκε για την πράξη της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, και συγκεκριμένα γιατί με την ιδιότητα του πλοιάρχου του πλοίου S..., κατά τη διάρκεια των εκτελουμένων ναυπηγοεπισκευαστικών εργασιών, ενώ είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση, κατά το άρθρο 20 του Π.Δ 70/1990, να επιμεληθεί για τον καθαρισμό των δεξαμενών του πλοίου, αυτός δεν μερίμνησε για τον επιμελή και επαρκή καθαρισμό των επιφανειών της δεξαμενής Νο 4 και συγκεκριμένα επέτρεψε να εκτελεσθούν οι εργασίες φλόγας, χωρίς να

έχουν ξυσθεί επαρκώς τα κατάλοιπα αργού πετρελαίου, με αποτέλεσμα κατά τη διάρκεια των θερμών εργασιών κοπής μετάλλου να αναφλέγουν τα κατάλοιπα και να προκληθεί πυρκαγιά, εξαιτίας της οποίας επήλθε ο θάνατος των εργαζομένων στη δεξαμενή αυτή προσώπων. Οι παραδοχές όμως, αυτές έρχονται σε αντίφαση με άλλες παραδοχές της αποφάσεως, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο αναιρετικός έλεγχος και η απόφαση, να στερείται νόμιμης βάσης. Τούτο, γιατί, ενώ, στο αιτιολογικό της αποφάσεως γίνεται δεκτό, ότι ο Χημικός Ναυτιλίας ΕΕ, που ήταν αποκλειστικά ο μόνος αρμόδιος για τον έλεγχο της καθαριότητας των δεξαμενών και αρμόδιος, επίσης, για την έκδοση των σχετικών πιστοποιητικών, ανταποκρίθηκε με επιμέλεια στα καθήκοντά του και στη συνέχεια εξέδωσε το οικείο πιστοποιητικό με το οποίο βεβαίωνε ότι τα κατάλοιπα στον πυθμένα της δεξαμενής Νο 4, δεν έπιαναν φωτιά και ότι για το λόγο αυτό, το δικαστήριο δεχόμενο τον υπερασπιστικό ισχυρισμό του (ΕΕ), τον κήρυξε αθώο. Παρόλα αυτά, ο αναιρεσείων κηρύχθηκε ένοχος, γιατί δεν μερίμνησε να καθαριστεί η συγκεκριμένη δεξαμενή από τα κατάλοιπα, τα οποία σύμφωνα με την οικεία πιστοποίηση του ως άνω χημικού, δεν έχρηζαν καθαρισμού και σε κάθε περίπτωση, δεν ήσαν ικανά να προκαλέσουν την ανάφλεξη της πυρκαγιάς. Εφόσον λοιπόν την κρίση του το δικαστήριο, όσον αφορά την απαλλαγή του ως άνω Χημικού Ναυτιλίας, την στήριξε στην πιστοποίηση και στην βεβαίωση του ίδιου, ότι τα κατάλοιπα στη δεξαμενή 4, δεν είναι ικανά να προκαλέσουν πυρκαγιά, δεν μπορεί να λειτουργήσει το περιεχόμενο της ίδιας πιστοποίησης διαφορετικά για τον αναιρεσείοντα. Πράγματι, ο τελευταίος με την ιδιότητα του πλοιάρχου, στηριζόμενος αποκλειστικά και μόνο στην πιστοποίηση του ως άνω Χημικού, ο οποίος για το λόγο αυτό και μόνο ανέλαβε το συγκεκριμένο έργο, δηλαδή του ελέγχου και της βεβαίωσης για την ύπαρξη ή μη καταλοίπων και εξ' αυτής, της αδυναμίας πρόκλησης ή όχι πυρκαγιάς, δεν μπορούσε να αποστεί από ανάλογη ενέργεια, αυτής της ελεύθερης εισόδου ανθρώπινου δυναμικού και εκτέλεσης εργασιών στη συγκεκριμένη δεξαμενή με αριθμό 4, αφού βεβαιώθηκε και πείστηκε από την ως άνω πιστοποίηση του χημικού ναυτιλίας, ότι τα κατάλοιπα αργού πετρελαίου της δεξαμενής Νο 4, δεν είναι ικανά να προκαλέσουν πυρκαγιά. Διαφορετικά, δεν ήταν αναγκαία η παρέμβαση του ως άνω ειδικού επιστήμονα, αφού σε ανάλογη περίπτωση η διαπίστωση ή όχι ανάλογων φαινομένων, θα αποτελούσε αποκλειστική προνομία του εκάστοτε πλοιάρχου. Μετά από αυτά, κατά τη γνώμη του μειοψηφούντος μέλους του δικαστηρίου, πρέπει να αναιρεθεί η απόφαση, για τον προβλεπόμενο από την ως άνω διάταξη λόγο, της ελλείψεως της απαιτούμενης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, και να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση, στο ίδιο δικαστήριο, το οποίο θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως (άρθρο 519 του Κ.Π.Δ).

Μετά από αυτά και επειδή δεν υπάρχει άλλος παραδεκτός λόγος αναιρέσεως προς έρευνα πρέπει κατά πλειοψηφία, να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση στο σύνολό της και να καταδικαστεί ο αναιρεσείων στα δικαστικά έξοδα (άρθρο 583 παρ.1 ΚΠΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει, κατά πλειοψηφία, την από 16 Μαΐου 2008 αίτηση του Χ1, κατοίκου ..., για αναίρεση της υπ'αριθμ. 280/2008 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου (Πλημμελημάτων) Πειραιώς. Και

Καταδικάζει τον αναιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα, που ανέρχονται σε διακόσια είκοσι (220) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 8 Μαΐου 2009. Και

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 30 Ιουνίου 2009.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ